

formål at sikre, at sigtede i de (sjældne) tilfælde, hvor der efter yderligere 1 år fortsat ikke er truffet afgørelse om tiltaleespørgsmålet, modtager ny meddelelse om, hvorpå sagen beror. Bestemmelsen gælder også eventuelle yderligere 1 års intervaller.

Hvis der 1 år og 6 måneder efter det tidspunkt, hvor sigtede af politiet er gjort bekendt med sigtelsen, fortsat ikke er truffet afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller tiltalerejsning, eller der ikke er anmodet om retsmøde med henblik på sagens behandling som tilståelsessag i medfør af § 831, vil sigtede – ud over f.eks. at klage over sagsbehandlingen til den stedlige statsadvokat – efter den foreslåede nye bestemmelse i retsplejelovens § 718 b kunne indbringe spørgsmålet for retten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1. og 5.2.4. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 718 b

Den foreslåede bestemmelse vedrører sigtedes mulighed for domstolsprøvelse af anklagemyndighedens manglende afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller tiltalerejsning. Bestemmelsen er ny og har til formål at medvirke til at sikre en sagsbehandlingstid inden for en rimelig frist, jf. også forslaget til retsplejelovens § 718 a, og at give den, der er sigtet i en straffesag, et retsmiddel ved en uafhængig judiciel instans til at søge dette håndhævet, således at retten i særlige tilfælde, hvor afgørelsen af tiltaleespørgsmålet er trukket urimeligt i langdrag, på anmodning fra den sigtede kan bestemme, at tiltaleafgørelsen skal træffes inden en vis frist.

Efter gældende ret har sigtede på ethvert tidspunkt af en strafferetlig efterforskning mulighed for at klage over sagsbehandlingstiden til den stedlige statsadvokat, der i kraft af det almindelige over-/underordningsforhold kan tage stilling til, om den underordnede anklagemyndighed fremmer sagen behørigt mv. Sigtede har derimod som udgangspunkt ikke mulighed for at indbringe spørgsmålet for retten. Dette skal ses i sammenhæng med, at dansk strafferetspleje bygger på et grundprincip om, at tiltaleespørgsmålet afgøres af anklagemyndigheden.

Med den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 718 b fastholdes dette principielle udgangspunkt, men der indføres en vis begrænset mulighed for, at domstolene efter anmodning fra sigtede kan skride ind over for meget langvarige sigtelser med henblik på at fremskynde anklagemyndighedens afgørelse af tiltaleespørgsmålet ved fastsættelse af en frist herfor.

Kompetencen til at afgøre tiltaleespørgsmålet tilkommer – uanset om retten måtte finde grundlag for at fastsætte en frist – fortsat alene anklagemyndigheden, herunder også med hensyn til hvornår og på hvilket grundlag denne afgørelse træffes. Den foreslåede bestemmelse indebærer imidlertid, at anklagemyndighedens dispositioner i helt særlige tilfælde kan få konsekvenser for muligheden for sagens gennemførelse, jf. nærmere nedenfor.

Det er forudsat, at bestemmelsen kun anvendes helt undtagelsesvis og efter nøje afvejning af de modstående hensyn, der gør sig gældende.

Med forslaget til *stk. 1* får sigtede mulighed for at indbringe spørgsmålet om sagsbehandlingstiden for retten, hvis der ikke inden for en frist på 1 år og 6 måneder, dvs. en frist svarende til underrettningsfristen i den foreslåede nye bestemmelse i § 718 a, efter det tidspunkt, hvor politiet har gjort sigtede bekendt med sigtelsen, er truffet afgørelse om påtaleopgivelse, tiltalefrafald eller tiltalerejsning, eller er anmodet om retsmøde med henblik på sagens behandling som tilståelsessag i medfør af § 831. Er der udsendt et bødeforlæg til tiltalte, er det at anse som en tiltalerejsning, og tiltalte kan derfor ikke indbringe spørgsmålet om sagsbehandlingstid for retten, hvis et bødeforlæg er udsendt inden for fristen på 1 år og 6 måneder.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, kan retten undtagelsesvis fastsætte en frist, hvis der efter en samlet vurdering af hensynet til den sigtede, forurettede, sagens beskaffenhed og omstændigheder samt sagens samfundsmæssige betydning er særlig grund til at kræve fremskyndelse af anklagemyndighedens afgørelse af tiltaleespørgsmålet.

Hensynet til forurettede er nyt i forhold til udvalgets lovudkast, jf. herved de almindelige bemærkninger pkt. 5.2.4. Hensynet til forurettede vil dog i sagens natur næppe kunne begrunde, at tiltalerejsning i sidste ende helt afskæres.

I store sager om økonomisk kriminalitet, herunder især sager der behandles af Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, vil det ofte være rimeligt begrundet i den konkrete sags omstændigheder, at der er forløbet mere end 1 år og 6 måneder fra det tidspunkt, hvor sigtede er gjort bekendt med sigtelsen. Det skyldes, at sådanne sager typisk er meget komplicerede og kræver gennemgang af et meget stort bilagsmateriale. Efterforskningsmæssigt kompliceres sagerne endvidere ofte af, at den eller de sigtede, der kan have stor viden på det finansielle område, har gjort meget for at sløre deres økonomiske aktiviteter. Hertil kommer, at der i de fleste sager skal ske efterforskning i udlandet,